

have betænkt sig paa at være kommen ind paa det; men det beviser netop, at der her ikke er Spor af Militarisme. Der blev gjort Indsigelse imod den Udtalelse af den høitæredede Conseilspræsident, at man maatte antage, at Udvalget var indbyrdes uenigt. Jeg haaber nu, at det er et overbundet Stadium, at der skulde kunne tvistes om Rigtigheden af denne Sætning; thi den Anstuelse, der blev udbillet af det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) . . . (En Stemme: Han er ikke i Udvalget!) Ja, om Forlædelse, det er en Misforstaaelse, han er ikke i Udvalget; men jeg veed ikke, om den høitæredede Conseilspræsidents Ytring angik selve Udvalget og ikke Flertallet. I Flertallet ialtsald har Uenigheden aabenbaret sig paa en tilstrækkelig tydelig Maade, idet det ærede Medlems Standpunkt paa ingen mulig Maade lader sig forene med det Standpunkt, som er kommet tilorde fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om, at man skal kæmpe med Dannevirke i Brystet, en Udtalelse, som jeg har set i sin Tid lagt for Gad, hvilket jeg altid har misbilliget, da den har sin sande og fulde Berettigelse. Endelig staar det ærede Medlems Udtalelse i betydelig Afstand fra den ærede Ordfører, som siger, at Folket kunde antages at være redebont til at ofre, om det skulde være 100 Millioner Kr. paa Landets Forsvar, naar der derved kunde gives en fuldstændig Garanti for dets Eksistens. Jeg mener nemlig, at det er aldeles umuligt at tage disse Ord bogstaveligt. Den ærede Ordfører kan ikke mene det muligt og ikke tro, at der for nogetstund Land lader sig tilveiebringe et Forsvar af den Natur. Altsaa, at opstille et slikt Tankesperiment kan neppe være hans Henigt. Det maa saa være et stærkt Udtryk for, at der kunde opnaas et meget kraftigt Forsvar, og isaafald kunde man gaa til 100 Millioner. Jeg siger, at i den Tanke, som ligger i det Udtryk, er der en saa kolossal Afstand fra det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), at jeg synes, at Uenigheden er i høi Grad aabenbar. Om selve det foreliggende Lovforslag skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig videre, militært eller finantzielt, thi det er jo fra deres Side, som have den Opgave at forsvare det, vistnok gjort saa udførligt og grundigt, at det vilde kun være Tids-spilde for mig at gjentage Noget deraf, og jeg skal ogsaa udtrykkelig fremhæve, at jeg med stor Opmærksomhed hørte det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som behandlede den finantzielle Side af Sagen. Der kan for mig kun være Anledning til at

udtale mig om, hvorledes jeg vil besvare det Spørgsmaal: hvad nytte disse Fæstningsanlæg? altsaa til at give Resultatet for mit Vedkommende, og saa vil jeg da sige, at det forekommer mig, at Alle ere enige om at betragte Sjælland som Landets naturlige Fæstning. (Th. Nielsen: Nei!) Ja, det er dog fremkommet i Vensflertallets egen Betænkning tidligere, og jeg tror ikke, at der er Nogen, der vil fragaa, at det er Landets naturlige Fæstning; jeg tror ogsaa, at Landets naturlige Fæstning er den, som særlig vil være ubtat for Angreb. Men er den naturlige Fæstning da utilstrækkelig til at afflaa Angrebet. Sjørner jeg ikke Andet, end at der maa være Grund til ved Kunst at forstærke denne Fæstning. Nu erkjende jo Alle, at der ikke kan siges at være Sikkerhed for, at et Angreb kan afflaas i første Linie, ja, der kan endogjaa være stor Fare for, at man ikke kan afværge en Landgang; men følgelig kan jeg ikke indse, hvorledes det er muligt at komme til andet Resultat, end at saa maa vi skabe yderligere en tredje Linie, og hvis det er muligt en fjerde og femte Linie, hvis vi virkelig alligevel ville føre et saa kraftigt Forsvar for Landets Eksistens som muligt. At denne Fæstning maa ligge ved Rjøbenhavn, forekommer mig at følge ganske simpelt deraf, at Alle erkjende, at Rjøbenhavn er for den naturlige Fæstning det mest saarlige Punkt. Hvad det nytter til, har jeg sagt ofte nok. Det nytter til at føre et kraftigt Forsvar for Landet, og kan det ikke nytte til Andet, kan det nytte til at give os større Udigt til at falde med Vre. (Latter.) Ja, jeg kjender Deres Haanlatter; jeg vidste, at den vilde komme, men den skal ikke kunne affstafte dette Attribut til Fædrelandskjærligheden, som har været fra første Tid af; det kan den dog ikke. Der er ikke en Mand, som har elsket sit Fædreland, saa langt Historien rækker, som ikke har ment, at hvis det skulde falde, skulde det falde med Vre, og det ærede Medlem, som lo haanligt, mener vist det Samme. Nu veed jeg, at Begrebet om Vre kan være forskjelligt. Det ærede Medlem fra Rjøge siger, at det er Folkethingets Vre at have flaaet disse Fæstninger ud af Regjeringens Haand. Jeg har ikke den samme Opfattelse. Jeg vil snarere vende det om, men der er ikke Andet dertil at sige end, at vi maa lade Eftertiden dømme. Det kommer ikke an paa at udtale noget Bestemt derom allerede nu. Men ialtsald, det veed jeg, at den Mand, hvori det ærede Medlem fra Rjøge efter hans Foredrag at dømme vil have, at Landets Forsvar skal føres, kan ikke føre til Seir